

Лукашенко дав Путіну кілька днів для скасування «санкцій»

Президент Білорусі Олександр Лукашенко в ході зустрічі з губернатором Санкт-Петербурга Георгієм Полтавченком україно мовно відреагував на обмеження поставок білоруського продовольства з боку Росії. Про це пише «Прайм».

«Поведінка російських властей не просто дивує, а пригнічує. Якщо не буде нормалізована торгівля між двома країнами в порушення Митних домовленостей, ми змушені будемо реагувати», — сказав він.

За його словами, «сьогодні створюється враження, що на прикладі Білорусі вкотре, то взявшись за газу, то за нафтову трубу, а зараз і за продовольче питання, хочуть показати комусь чи всьому світу, провчити когось».

Нагадаємо, що Російське нагляд прийняв рішення про введення з 26 листопада тимчасових обмежень на постачання до Росії продукції восьми білоруських підприємств.

Як відомо, 24 листопада РФ посилила умови транзиту російської продукції з Білорусі через підозри в контрабанді із «заборонених» європейських країн.

Парасюк: «Війна затягується не через Путіна»

Активіст Майдану та переможець парламентських виборів Володимир Парасюк вважає, що війна на Сході затягується не через Путіна, а тому, що «в Києві неправильно управляють усіма процесами».

За словами депутата, зараз наша нація складає останній іспит. «Був мітинг, який переріс у революцію, революція — у повстання, повстання — у війну. Я розумію, що Україна стоїть на місці в цій війні з однієї простої причини: не тому, що Путін сильний, а тому, що в Києві неправильно керують усіма процесами в Збройних силах, у МВС», — додав Парасюк.

Він також підкреслив, що нинішня влада, на відміну від людей, не змінилась і не хоче змінюватися.

«У владі нічого не змінилось. Ніхто не виніс жодних уроків. Усе одно чути слово «домовленості». Майдан дав такий поштовх, який називається ідеєю. Дуже легко зрозуміти, що потрібно державі, — їй потрібно, щоб люди добре жили. Це прості принципи», — сказав він у ефірі «Шустер Live».

Полторак поставив ультиматум генералам

Якщо чиновники Міністерства оборони не почнуть оперативні рішення, вони ризикують позбутися своїх посад. Про це в інтерв'ю «Факти тижня» розповів міністр оборони України Степан Полторак. «Якщо він (чиновник), перебуваючи в теплому кабінеті, не може швидко прийняти рішення, я дам можливість прийняти це рішення на свіжому повітрі — ви розумієте де. Якщо й це не допоможе, то він просто залишиться без посади».

350

стільки мільйонів євро ЄБРР додатково направить в Україну на спорудження системи «Укриття» на Чорнобильській АЕС, ідеться на сайті фінустанови. На спорудження «Укриття» необхідні €615 млн.

У Росії хочуть увести продуктові картки

Бурхливе зростання цін на соціально значущі продукти, інфляція та розмови про нову економічну кризу, подібну до тієї, що була 2008 року, змусили регіональні влади повернутися до ідеї введення продуктових карток для захисту малозабезпечених. Як повідомляє «Російська планета», за цими картками можна буде придбати обмежений набір продуктів харчування за фіксованими цінами. Випробувати «нову» систему планують у Мордовії, Саратовській, Омській і Ульяновській областях.

Приватизація по-

Щоб вивести об'єкти з комунальної власності, депутати вдалися до порушення

Вибори до органів місцевого самоврядування, що мають відбутися наступного року, заставляють нинішніх обранців від громади, окремих чиновників, які випадково, але надовго загубились у коридорах влади і які точно знають, що майбутня люстрація, яка крокує країною, викине їх на вулицю, на останок прокрутити кілька фінансово-господарських операцій.

У минулому номері газета «Відомості» писала про рішення депутатів Волинської обласної ради виставити на аукціон чотири об'єкти комунальної власності, а саме: базу відпочинку, що розташована на березі озера Тросне Маневицького району, кордодром для випробування автомобілів із нежитловою будівлею в місті Луцьку на вулиці Чорновола, 3 і два об'єкти в центрі міста — на вулиці Лесі Українки, 9 та Романюка, 1. Відразу зазначимо: всі об'єкти привабливі, а два останні — найбільше, оскільки розміщені в самісінькому центрі Луцька й інтерес до них, особливо комерційний, неабиякий.

ВИСТАВИЛИ НА ПРИВАТИЗАЦІЮ «ВТІХАРЯ» ВІД ОРЕНДАРІВ

Сама по собі приватизація — річ непогана, якщо робити чесно, відкрито і, головне, дотримуватися законодавства. Але оскільки ми живемо в Україні та знаємо, що здебільшого за будь-яким процесом, пов'язаним із майном, стоять зацікавлені особи, то, відповідно, вирішили досвідчено дослідити, як усе відбувалося.

Почнемо з того, що організації, які орендують приміщення на Лесі Українки та Романюка, про можливе своє виселення дізналися випадково, дехто — уже після сесії та її рішення. Хоча згідно з договором про оренду, який розробила обласна рада, їх зобов'язані були повідомити заздалегідь. Це перше. По-друге, ці об'єкти не так просто й виставити на приватизацію, оскільки частина приміщення на Лесі Українки є пам'яткою архітектури. А Закон України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» забороняє приватизацію приміщень, котрі становлять національну, культурну й історичну цінність і перебувають під охороною держави. З іншого боку, приміщення уже впродовж багатьох років орендують Волинська обласна організація Національної спілки письменників України, редакція друкованого періодичного видання «Волинська газета», редакційно-видавниче підприємство «Надстир'я» — назва сьогоднішня, але саме видавництво тут трудиться ні мало ні багато 50 літ. У приміщенні на Романюка, 1 розміщене видавництво ТзОВ «Слово», яке понад 14 років продукує газету «Відомості».

Згідно зі статтею 1 Закону України «Про посилення захисту майна редакцій засобів масової інформації, видавництва, книгарень, підприємств книгорозповсюдження, творчих спілок», забороняється «відчуження приміщень, в яких перебувають редакції засобів масової інформації, друкарні, видавництва, книгарні, підприємства книгорозповсюдження, засновниками яких є органи державної влади, місцевого самоврядування, об'єднання громадян, державні науково-дослідні установи, навчальні заклади, трудові колективи, а також творчі спілки».

І ось, аби громадськість, а відповідно, й журналісти не швидко зорієнтувалися, що конкретно готують

до приватизації, в пункті порядку денного сесії «Про затвердження переліку об'єктів спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області, які пропонується приватизувати у 2014–2015 роках» це питання прописали таким чином, щоб не дуже було зрозуміло, що виставляється, тобто акцент зробили на адресах приміщень і назвали тих, на балансі кого вони утримуються, без зазначення орендарів. Цитуємо: «... частина нежитлового приміщення у м. Луцьку по вул. Лесі Українки, 9 (орієнтовна площа — 142,9 кв. м), балансоутримувач та ініціатор приватизації — КП «Волинський екскурсійно-методичний центр»; частина нежитлового приміщення у м. Луцьку по вул. Романюка, 1 (орієнтовна площа ---), балансоутримувач та ініціатор приватизації — КП ІАЦ «Волиньенергософт».

Лобісти виявилися настирними: або вони це питання протягують і отримують те, що собі намітили, або пролітають зовсім, бо знали, що роблять не цілком чесні речі та, якщо це стане відомо громадськості, афера може зірватись. І з третьої спроби проект рішення таки «проштовхнули», набравши мінімально 41 голос

Помітили, на Романюка, 1 навіть не вказана квадратура? Забули? Випадково пропустили? Думається, ні. Найімовірніше, лобісти ще не визначились, який кусок продати. Це вже потім, коли голова облради підпише рішення до виконання, ми побачимо цифру 257,7 квадрата.

Погодьтеся, мало кого з людей цікавить, кому належить те чи інше приміщення. Зате всі знають, яка фірма чи структура там працює. Якщо банк, то ми знаємо, який конкретний, якщо магазин — теж, якщо адміністрація, то адміністрація, і звичайному українцеві байдуже, що вона перебуває в приміщенні обласної ради та що воно є не державною, а комунальною власністю. Це деталі для професіоналів.

Питання до депутатів: не помітили, що в порядку денному бракує інформації чи все-таки закрили очі на порушення?

Якщо так, то це щонайменше не-професійно, а якщо брати за великим рахунком — виглядає як змова.

Читач має зрозуміти, що приміщення в центрі міста завжди були, є і будуть ласим шматком для тих, хто звик за роки незалежності прибирати до рук за копійки державні, комунальні об'єкти, переводити їх у бізнес-класи, а потім відбивати мільйони. Але оскільки в цьому випадку все перебуває на початковій стадії і ми не знаємо, хто поклав око на ці приміщення, то наразі хочемо висловити свою підозру, що око такі є, а головне, є той, хто намагається ці приміщення вивести із комунальної власності.

НА ДУМКУ ГРОМАДИ НАЧХАТИ

Ще один не менш цікавий об'єкт — база відпочинку на озері Тросне, що в Маневицькому районі. Це питання взагалі не мало би стояти на порядку денному сесії обласної ради, оскільки 10 січня 2014 року Маневицька районна рада прийняла рішення за № 30/3 «Про надання згоди на прийняття у спільну власність територіальних громад сіл і селищ Маневицького району бази відпочинку на березі озера Тросне». До речі, обласна рада сама й клопотала перед районною, аби вони це зробили. Сьогодні ж повністю проігнорувала рішення Маневицької районної ради, оскільки є відповідне рішення. Не почули. А може, не хотіли? Швидше за все. Напевно, вже є охочий заселитись у мальовничому місці. Принаймні іншого пояснення не знаходиться.

ГОЛОСУВАЛИ З ПОРУШЕННЯМИ

Щоб набрати необхідну кількість голосів, питання «Про затвердження Переліку об'єктів спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області, які пропонується приватизувати у 2014–2015 роках» виносилося на голосування тричі. Тричі! Лобісти виявилися настирними: або вони це питання протягують і отримують те, що собі намітили, або пролітають зовсім, бо знали, що роблять не цілком чесні речі й, якщо це стане відомо громадськості, афера може зірватись. І з третьої спроби проект рішення таки «проштовхнули», набравши мінімально 41 голос.

Ось тут починається цікаве. Зважаючи на те, що реальних необхідних голосів усе-таки не вистачало, депутати вдалися до «кнопкодавства» — скористалися картками

колег, яких із тих чи інших причин на той момент не було в залі. Як стало відомо редакції, і в нас є копія заяви депутата обласної ради Романа Микитюка, він цього ж дня, 21 листопада, написав заяву на ім'я голови обласної ради, в якій, зокрема, наголосив: «...я не брав участі у голосуванні по даному питанню, оскільки в той час був відсутній у залі». І вказаний час — 13.00–13.35 год. Є стенограма засідання, легко провести зв'язку.

Якби голова обласної ради пан Вітер був на своєму місці, він, звичайно, врахував би цей момент. А так на прес-конференції, організованій для журналістів через кілька днів після сесії, заявив, що не вбачає жодних правових порушень. Ось що він сказав: «Дійсно, є заява Романа Микитюка, в якій він повідомляє, що в період із такого часу по такий відлучався із сесійної зали, але це йде як повідомлення, про відкриття ним голосу в ній не йдеться».

А як же рішення облради про відповідальність за «кнопкодавство»?

Нагадаємо нашим читачам, що в 2012 році за ініціативою депутата Сергія Слабенка депутати обласної ради проголосували зміни до регламенту роботи сесії, цитуємо: «Кожний депутат Волинської обласної ради в органах, до складу яких він входить, має один голос і особисто здійснює своє право на голосування. У випадку вчинення діяння, голосування депутатом Волинської обласної ради за іншого депутата Волинської обласної ради, за своїми основними ознаками є нічим іншим, як перевищенням влади або службових повноважень, відповідальність за яке встановлена статтею 365 ККУ України», — йдеться в оновленому регламенті облради. А стаття 365 Кримінального кодексу України (перевищення влади або службових повноважень) гласить: «Перевищення влади або службових повноважень, тобто умисне вчинення службовою особою дій, які явно виходять за межі наданих їй прав чи повноважень, якщо вони запо-

Копія заяви депутата Романа Микитюка.